Ч. 233. Второк 31 (18) жовтня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року 5 40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Італїяньско-турецка війна.

На суботнїшнім засїданю палати послів п. міністер скарбу по обговореню буджетового предложеня на р. 1912, виступив в обороні правительственного предложеня в справі полїпшеня платнї державних урядників і полемізував з висказами пп. Білиньского і Штайнвендера, висказаними на попереднїм засїданю.

Відтак промовляли ще пп. Кость Левицкий в імени українського клюбу, Седляк, чеський аґрарисць, Фрайсле і Гаммер, Нїмцї.

На тім дискусию перервано і назначено слїдуюче засїданє на день 6 падолиста о 3 год. по полудни.

Вісти, які доходять з Тріполїсу, суть дуже скупі, бо італїяньскі власти заборонюють кореспондентам часописий писати про війну що небудь иншого як то, що ті власти уважають за відповідне. Припадково перед італїяньскою цензурою устерегла ся кореспонденция, вислана в хвили, коли розпочали ся бої в Тріполїсї, тамошним воєнним справоздавцем „Frankf. Ztg.“ Подає він італїяньскі втрати в першім дни бою на 300 убитих і кількасот ранених і доносить, що Араби в страшний спосіб знущали ся над італїяньскими раненими. Після єго інформаций місто Тріполїс є окружене від суши 30.000 Арабів, добре узброєних і богато заосмотрених в поживу. Турецкі передні сторожі стоять у віддали 12 кільометрів від міста. За ними стоять головні сили. Араби впевняють, що також поблизькі гірскі пасма сильно обсаджені Турками. Взагалї справа стоїть так, що атакуючою стороною є Турки та Араби, а Італїянцї лише боронять ся. А що неприятель відтяв зовсїм всякий довіз поживи до Тріполїсу, апровізация італїяньских войск стрічає ся з чимраз більшими трудностями. Крім того дає ся відчувати недостача води.

Специяльний фотоґраф „Central News“, що прибув з Триполїсу на Мальту, оповідає, що положенє Італїянцїв в занятих містах дуже трудне. Побоюють ся різні Европейцїв. Ліве крило Італїянцїв коло Шерашет є сильно Турками загрожене. Турки та Араби в Шерашетї мають дуже сильні позициї і приневолили Італїянцїв минувшого тижня завернути. В послїдних днях прийшло там знов до бою, в якім лише завдяки інтервенциї воєнних кораблїв Італїянцї не потерпіли величезної втрати. Все таки втрати Італїянцїв є дуже великі. В самім Триполїсї Італїянцї втратили одного дня 400 вояків. Серед італїяньского войска панує розчарованє і знеохоченє. Турецкі вояки борють ся без перерви днем і ночию, до чого Італїянцї не привикли. Кореспондентам чужих дневників Італїянцї заборонили про се доносити і приневолили їх підписати відповідний реверс. Лише фотоґраф „Central News“ виїхав, не підписавши того реверсу.

Берлиньскі часописи довідують ся з Кіяссо: Надійшли сюди дуже трівожні вісти про положенє Італїянцїв в Триполїсї і в Бенґазі. Втрати, які Італїянцї потерпіли минулого тижня, дуже великі. Европейцї побоюють ся о своє житє і дожидають якогось невтрального воєнного корабля, на який могли би схоронити ся. В містї Триполїс є 4000 добре узброєних Арабів.

Серед консулів инших держав панує велике обуренє на Італїянцїв за бомбардованє міста, яке наробило великої шкоди в публичних домах, церквах і консулятах, хотяй італїяньский командантприрік, що при бомбардованю ощадить публичні будинки, головнож консуляти. Анґлїйский консул лише чудом уратував ся перед смертию.

„Loc. Anzeiger“ доносить з Триполїсу, що Італїянцї поступають жорстоко з Арабами. В середу розстрілянo 240 Арабів на підставі воєнного вироку. Є се месть за поміч, яку Араби з міста дали Туркам.

Ґенерал Канева робить великі приготованя до походу в глубину краю, щоб остаточно розбити Турків і Арабів. Однак Італїянцї мусять поконувати великі трудности. Холєра в їх армії ширить ся чим раз більше. При недостачі поживи ціни консумцийних артикулів пішли

---

9)

Крізь стїну.

(З француского — Кл. Моффета).

(Дальше).

Коли тїтка Боннетон отворила чим скорше і з цїкавостию двері, увійшов Жібелєн в супроводї двох полїцциянтів і відітхнув з вдоволенєм, коли побачив Кітреджа.

— Чи ви Льойд Кітредж? — спитав строго.

— Так, пане.

— То мусите пійти зі мною. Ось приказ увязненя. — Він витягнув з кишенї папір.

Алїсия заточила ся.

— Що він зробив?

Аґент здвигнув плечима.

— Того ще не знаю. Обжалований є о убийство.

— Убийство? — заверещала жінка церківника. — Мати Божа, убийник в моїм домі!

— Відвести! — приказав Жібелєн і оба полїциянти вхопили Льойда за руки.

— Алїсиє — відозвав ся голосно молодець — Алїсиє, я невинний.

Она підбігла до него, обійміла єго обома руками за шию і сказала голосно і твердо:

— Вірю в тебе і люблю тебе. Коли я нинї по полудни сказала нї, то сталось то лиш з надмірної любови. Але коли ти тепер в нещастю, дорогий Льойд, то я твоя, цїлком твоя.

Не оглядаючи ся на присутних, притиснула свої уста до єго — то був її перший поцїлунок — відтак поволи відступила і кинула дрожачою рукою, коли єго відводжено.

V.

Кокеніль вмішує ся в гру.

Бідний пан Ґріц перебув безконечно погану річ. Комісар ще не скінчив свого справозданя, коли вже явив ся шеф полїциї пан Сімон у власній особі, а вскорі по нїм повідомлений о подїї слїдчий судия Готвіль, аби з своєї сторони розглянути ся, розпитати ся і списати протокол. І Жібелєн та доктор понаписували свої протоколи, а на дворі перед брамою готелю стояла цїла купа цїкавих журналїстів, котрі старали ся видобути можливо найточнїйші дані для своїх часописий. Пізно по півночи прийшов і полїцийний фотоґраф, що потребував майже двох годин часу, аби лежачого на земли трупа відфотоґрафувати окремим апаратом з гори і поробити ріжні знимки з цїлої комнати.

В перервах між ріжними формальностями обговорювали всї ті пани подію, не могучи з собою згодити ся. Пан Готвіль був тої гадки, що тут розходить ся о самоубийство.

— Вистріл упав з безпосередної близкости, правда? — спитав лїкаря.

— Так, доказують то спалені брови і слїди попарениа на шкірі — відповів Жубер.— Після мого погляду дуло пістолєта могло було бути віддалене від лиця ледве шість цалів.

— А Мартінец був сильний, звинний чоловік, що в ніякий спосіб був би не допустив так близько убийника — говорив судия. — До того нї комната нї одїж убитого не показують ніякого слїду борби або непорядку. Отже то мусить бути самоубийство.

— Але деж в такім случаю дїло ся оружиє? — замітив Пужо. — Той чоловік мусїв в одній хвили померти, як каже Жубер. Отже оружиє мусїло би або коло него лежати, або лишити ся в єго руцї.

— Хто знає, чи та женщина не забрала єго з собою.

— На щож би она то робила? — спитав шеф полїциї. — Хиба аби звернути на себе підозрінє? Нї, то не може бути! А до того куля перейшла крізь праве око до мозку. І то промовляє против самоубийства. Чи ви коли чули, аби самоубийник стріляв собі в око, пане Жубер?

— Ще нїколи — відповів той.

— Нї, мужчина стріляє собі в уста, в висок або в серце, але не в око — того не в силї зробити нїякий чоловік. Тому я кажу, що тут мусить бути скритоубийство.

Судия похитав недовірчиво головою.

— А убийник?

— Або та женщина, або Американець.

надзвичайно в гору. Всьо треба довозити в Італії. Показало ся також, що коні, мули та осли спроваджені з Італії, не надають ся до служби в Триполітанії, бо не привикли до пісковатого терену. Зьвірята терплять сильно на спрагу, яку з огляду на недостачу води годі усунути. „Seccolo" доносить, що в найблизших днях вирушить до Триполісу дальший відділ 10.000 вояків.

Новинки.

Львів, 30 жовтня 1911.

— **Іменованя.** П. Міністер справ внутрішних іменував радників рахункових Йос. Беляша і Меч Бельчиньского старшими радниками рахунковими а ревідентів рахункових Йос. Марковского, Мар Крушиньского і Волод. Здярского радниками рах. Намістництва у Львові.

Президия кр. Дирекциї скарбу іменувала комісарів сторожі скарбової I кл. Клим. Левицкого, Йос. Мадейского, Руд. Штрассера, Ів. Біґошта, А. Шарковского, Ів. Птака і Бол. Кржижановского старшими комісарями сторожі скарбової II кляси в IX кл. ранґи, а комісарів сторожі скарбової II кл.: Вол. Ліхновского і Мих. Кобяка, дальше провізоричного комісаря сторожи скарбової I кл Леоп. Склерaржа і комісарів сторожі скарбової II кл. Й. Павлика, Вікт. Лісовского, Алойз Ричного, П. Березяка, Юл. Здрассіля і Кар. Майра комісарями сторожі скарбової I кл. в X кл. ранґи.

— **Маркіянове сьвято в Підлисю** відбуло ся вчера при сприяючій погоді вельми красно і величаво. Здвиг народу був величезний. Посьвячене памятника довершили Вп. Митрати о. Туркевич зі Львова і о. Подолиньский з Перемишля. Основнійший опис сего величавого торжества подамо в слідуючім числї.

— **Львівский руский театр в Калуши.** Саля „Народного Дому".

Ві второк 31 жовтня 1911: „Циганьска любов", оперета в 3 діях Фр. Легара.

В середу 1 падолиста: „Вій", фантастична оперета в 4 діях М. Кропивницкого.

В четвер 2 падолиста: Гостинний виступ Ф. Лопатиньскої в „Жидівцї", в опері 5 діях Галевія.

Початок о год. 7½ вечером.

— **Самоубийство.** 18-лїтний Тимко Пошпу з Шил збараского повіта повісив ся оногди на дереві в двірскім городї в Шилах. Причиною самоубийства було то, що батько покарав его за крадіж муки і кріликів у сусїдів.

— **Дрібні вісти.** На „Дім сиріт" в Станиславові зложено доси 3.091 К 60 с. — В Кракові на двірци придержано вчера 4 малих т. зв. слїпих пасажирів, хлопців зі Львова, котрі поховавшись попід лавки у ваґонах заїхали безплатно аж до Кракова. Хлопцї ті, а то 10 лїтний Антін Кушнїр і Петро Павлович, 11-лїтний Вол. Павлович і 15-лїтний Петро Заморник, кажуть, що їх взяла охота Краків побачити. — Якісь невислїджені доси злочинцї знищили урядженє веранди перед каварнею „Світезянка" при ул. сьв. Миколая у Львові, потовкли лямпи і знищили ґіпсову фіґуру представляючу „Сьвітезянку" вартости 300 К. — За молоду вчить ся, хто хоче бути майстром. 5-лїтний Мундзьо, синок п. Равберової забрав мамі з куфра 50 К і трохи гроший пустив з товаришами на цукорки, а звиш 40 К пороздавав. Полїция шукає тепер всїх тих, котрим Мундзо пороздавав гроші і каже їх звертати.

— **Маркіянове сьвято в Мостисках.** Заходом просьвітних товариств відбуде ся в неділю дня 5 падолиста с. р. ювилейне сьвято в память 100 лїтних уродин Маркіяна Шашкевича з отсею проґрамою: 1) о 11-ій годині торжественне Богослуженє, 2) о 2-ій год. сьвяточний похід через місто і 3) о 5-ій год. концерт в читальни „Просьвіти" при участи хорів з Мостиск, Пакости і Соколї. Вступ на концерт: I-ий ряд 2 кор., II-ий ряд 1 кор., стояче 40 сот., для селян 20 сот. Дохід на „Рідну Школу". Просить ся всїх П. Т. Любителів україньского слова о численну участь. За комітет: *Любомир Данилович, С. Байдала.*

— **Огнї.** Аж три великі пожежі навістили в ночи з суботи на недїлю села недалеко Львова. Найсильнїйший був огонь в Стронятинї, львівского повіта, а луна его, котру видко було около півночи у Львові, перепудила навіть тут не мало тих, що єї побачили. Займило ся від стирти в дворі, котру хтось підпалив. Одні говорять, що стирту підпалив якийсь наймит, котрого віддправив недавно тому посесор Фердинанд Бехтльоф, а другі кажуть, що якийсь волоцюга-пияк, котрий недавно тому позанечищував доґтьом керницї в селї. Кажуть, що студент прав Грицько Хомяк видів навіть, як від підпаленої стирти втїкав через город одного з господарів якийсь чоловік з лїхтаркою в руцї. Жандармерия слїдить пильно за палїєм.

Огонь добачили вартівники коло церкви і зачали будити людий. Місцева сторожа пожарна під проводом Юрка Маслюка пустилась зараз гасити горіючу стирту, що однак не так легко було. Пожежа стала ще грізнїйша, коли сильний вихор перекинув огонь і на сусїдні загороди а задля браку води і приладів годї було огонь спинити. Аж коли наспіли сикавки з Вислобок, Ременова, Силимова, Кошелева, Кукизова, Куликова, Дублян, удало ся около 3 год. рано огонь зльокалїзувати.

Шкоду обчисляють на звиш 100.000 кор. Найбільшу шкоду потерпів двір, бо на яких 60.000 К. З прочих погорільців потерпів найбільше місцевий парох о. Михайло Шумило, котрому огонь знищив стодолу, весь запас збіжа і бараболї та значну часть худоби і добирав ся вже до приходского дому, котрий лиш якимсь чудом не згорів, підчас коли довкола него горіли будинки. Шкоду о. Шумила обчисляють на 10.000 К. Нещасливого, котрий мусить удержувати жінку і четверо дрібних діточок, бересь просто розпука, бо огонь знищив майже цїле его майно, якого доробив ся був по пожежі в 1909 р. Шкоду господарів Олекси Маслюка, Василя Воробця, Івана Виґера і Федька Мороза обчисляють на 24.000 К. Часть була обезпечена в „Днїстрі". В огни попекли ся тяжко Андрій Муць з Сетихова і Василь Воробець, а менше господарі Іван Хомяк, Михайло Ґедрик і Микола Мороз.

Мало що не о тій самій порі горіло і в Жовтанцях, де згоріло 14 загород селяньских. Тут горіло раз около 4-ої години по полудни в суботу, а відтак в ночи. Огонь вибух в стодолї 60-лїтного господаря Конрада Петришина. В хвили вибуху огню вбіг Петришин до стодоли і вже більше з неї не вернув. Молодий паробок, котрий хотів Петришина ратувати, мусів его лишити і втїкати, бо й ему самому смерть грозила. По угашеню огню знайдено тїло Петришина спалене на вуголь.

Наконець трета пожежа була в Честинях, селї віддаленім о 3 милї від Стронятина, але розміри єї були вже менші як попередні.

— **За смерть двох зарібниць.** Перед львівским судом карним стануди оногди Каспер Драневич, майстер мулярский; Йосиф Райтер, майстер каменярский; будівничий Ігнатий Вінярж і старш. інжинір міский Теофиль Джулиньский, всї обжаловані о те, що при веденю

— Того злочину не допустила ся женщина — замітив комісар.

— А Американець також ні. Чиж він вертав би по плащ і торбинку, коли би був убийником?

— Cherchez la femme! — замітив комісар. — Як бачите, панове, всї наші бесїди ведуть все до того самого, що мусимо злозити женщину.

О пів до другої явив ся Жібелен і повідомив о увязненю Американця. Кітредж відмовив всяких пояснень що до плаща і торбинки. Коли ще о тім розмовляли, принесено для пана Пужо лист, який той скоро перечитав а відтак шепнув кілька слів полїцийному шефови.

— Павло Кокеніль? — скрикнув шеф здивований. — Я гадав, що він вже в дорозї до Бразилії. Впустіть его сейчас сюди.

Славного аґента привитали при его входї всї присутні крім Жібелена як найсердечнїйше.

— Мій любий Кокеніль — відозвав ся пан Сімон живо. — То менї нагадує давні часи. Колиб ви ще до нас належали! То був би якраз для вас оріх до розкушеня!

— І менї так здаєть ся — відповів Кокеніль усьміхаючи ся — а що я хотів би помогти при тім розкушуваню, то прошу, аби мене знов принято.

— Алеж мій друже, ту сьвітлу посаду —

— Я відкинув — відповів Кокеніль спокійно.

— Таку високу посаду і сто тисяч франків річної платнї — відкинули? — спитав Сімон зачудований. — Длячого?

— Раз для приватних причин, а по друге тому, що я рад би взяти участь в тій справі, яку я уважаю не лише незвичайно інтересною, але й найбільшою кримінальною справою, яка лучила ся в Парижи від трех поколїнь.

Всї присутні поглянули на него здивовані і недовірчиво, а шеф полїциї спитав усьміхаючи ся:

— Звідки знаєте, що тут буде така велика справа?

— Сам того не знаю, так само як не знаю, длячого прийшло менї на думку їхати з молодим Американцем разом, а не за ним — відповів Кокеніль, здвигаючи раменами і скоро поглянув на Жібелена, що стояв лютий мовчки.

— Як? — спитав Сімон. — Ви сидїли побіч візника его фіякра?

— Я сам був візником — відповів Кокеніль усьміхаючи ся — і одержав пять франків від мого пана товариша, які схowaю на памятку. — Він показав нову пятифранківку.

— Глупий і непотрібний підступ! — воркнув Жібелен гнївно.

— Може й не зовсїм непотрібний — відповів Кокеніль лагідно. — Чи можу спитати, яку задачу уважаєте панове тепер в тій справі за першу і найважнїйшу?

— Довідати ся називска тої женщини — сказав живо Готвіль.

— Ну, то я можу вам назвати єї називско і адресу.

— Не може бути! — відозвали ся всї нараз з зачудованєм.

— Я дійшов до того сам один, хоч старано ся перешкодити менї у всякий можливий спосіб. Я подам єї називско лише під деякими услівями — говорив аґент спокійно.

— До чорта! А як ви до того дійшли? — питав пан Сімон.

— Я підглядав Американця крізь шибу на передї воза і бачив, як він вирізував з торбинки шкіряну кляпу, на котрої підшивцї було назвище і адреса тої женщини.

Жібелен то червонів то блїд.

— І ви відобрали ему єї? — спитав шеф.

— Нї, бо тодї був би на то наспів мій пан товариш, а я хотів ту річ зробити сам. Тому позволив я, що Американець кляпу порізав і викинув єї на улицю; але я затямив собі то місце і поїхав відтак назад та позбирав кусники. На всякий случай я взяв з собою електричну лямпку.

— І маєте ті кусники з собою?

— Так.

— Чи можу їх оглянути?

— Очевидно! Коли обіцяєте, що будете їх уважати моєю приватною власностию.

— Алеж добре, дайте їх сюди — відповів Сімон трохи нетерпеливо. Кокеніль подав ему білі кусники шкіри і шеф полїциї уважно їм приглядав ся.

— Bon Dieu! І ви мали ту торбину в руках! — промовив до Жібелена, що стояв блїдий і мовчав.

— А тепер ваші услівя — обернув ся Сімон до Кокеніля.

— Не хочу нїчого більше, лише щоби мене сейчас принято знов на аґента. Самоїздом можете бути у директора полїциї за десять хвиль. Я буду тут на вас ждати.

— Вам видко дуже спішно — відповів шеф усьміхаючи ся. — Але нам також. Нехай буде! Попрошу директора, аби вас знов приймив і віддав ту справу у ваші руки. Ходіть, Готвіль. (Дальше буде).

будови реальности Драневича при ул. Карпіньского ч. 19 не допильнували того, щоби житє і здоровлє працюючих там людий було забезпечене, внаслідок чого дня 19-го цьвітня 1910 на будові тій завалило ся рproductivity руштованє і сходи. Працюючі там дві робітниці Гальшка Дацко і Салька Якубец впали з висоти 3 го поверха і забили ся на місци Розправа закінчила ся остаточно тим, що суд засудив Драневича на 3 місяці строгого арешту без заміни на грошеву кару, а будівничого Вінaржа, котрий лиш давав фірму і навіть не показував ся на будові, на 2 місяці арешту і 200 корон грошевої кари. Прочих обжалованих суд увільнив.

— **Нещасливі пригоди.** В цегольни ОО. Домініканів в Дзіболках, жовківского повіта, усунула ся оногди нагло більша скількість глини з обкопаних берегів і засипала тамошного робітника Петра Ковальского, котрий згинув на місци. — На площи забав руханкових впав оногди ученик ґімназияльний С. Флякс так нещасливо, що зломив ліву ногу. Поготівля ратункова подавши єму першу поміч, відставила єго до шпиталю.

— **Крадежі і спроневіреня.** Йосиф Панкевич їхав оногди возом, на котрім віз тютюн, через жовківску рогачку. Приїхавши до міста, побачив, що єму розпоров хтось один з мішків і виймив 36 пачок тютюну „Драма", власність купця Фавста в Наварії. — В Сендзішові вломили ся оногди злодії до громадского будинку, в котрім знаходить ся Тов. задаткове і каса А. Ріттерманна та вкрали цінні папери, які там знаходили ся, льоси, біжутериї і готівку звиш 3.000 кор. Загальна шкода виносить 13 000 кор. — Писар в канцеляриї адвоката дра Проміньского в Тернополи, Станислав Гамулевич, висланий до уряду почтового з листом, в котрім було 2.500 кор., щез звідтам без сліду. — Господареви із Жидатич, Доронякови, вкрадено з воза стоячого на ул. Кохановского кожух вартости 40 кор. — Служницю Явдоху Микальчишин арештовано за крадіж сукні, чорної гальки і золотого перстеня на шкоду п. К. Пікульскої. — Челядник шлюсарский, Станислав Каняк, вкравши на шкоду свого майстра п. Дашка 390 кор., поїхав насамперед до Кракова а відтак і до Відня, а прогулявши гроші вернув назад до Львова і замешкав у своєї матери при ул. Вулецкій. Тут арештував єго вчера аґент поліцийний п. Базюк.

† **Померли:** О. Сильвестер Варанецкий, почетний крилошанин, містодекан і парох Пянович, в 55 ім році житя, а 31 сьвященьства, дня 25 с. м. в Пяновичах; — Омелян Костовецкий, ц. к. лісничий камеральний в Лісовичах, дня 24 с. м. в Перемишли, в 39-ім році житя.

Господарство, промисл і торговля

— **Надзвичайні загальні збори** повітового товариства кредитового „Віра", стов. зареєстроване з обмеженою рукою в Раві руській відбудуть ся в дни 14 падолиста с. р. о год. 12 в полудне в льокали каси „Віра" в власнім домі при ул. Мягеровскій з слідуючим дневним порядком: 1) Відчитанє протоколу з послідних Загальних Зборів. 2) Зміна статута, 3) Внесеня членів — Рада надзираюча.

— **Ліцитациї.** Дня 3 падолиста 1911 о год. 9 рано відбуде ся в магазинах товарових стациї в Бородах публична ліцитация невідобраних товарів, як: горівки, вина, кава, цукор, пера, товари блаватні, желїза, дивани, машини до пития, машини рільничі і т. п.

Дня 7 падолиста 1911 о год. 9 рано відбуде ся в магазинах товарових стациї в Стрию публична ліцитация невідобраних товарів, як: вина, горівки, соки, миза, сьвічки, шкіри, товари блаватні, машина до шитя, машини рільничі, порожні бочки і т. п.

Телеґрами.

Відень 30 жовтня. Після оголошеного нині донесеня Цїсар має ся знаменитою. Катар майже зовсім уступив.

Берлин 30 жовтня. „Nordd. Allg. Ztg." доносить, що французско-німецка умова зближає ся вже до остаточного полагодженя. Треба сподівати ся, що обі сторони признають єї пожиточність.

Холм 30 жовтня. За призволенєм міністерства справ внутрішних має в Холмі оснувати ся відділ галицко-росийского (ґаліцко-русскаво) Товариства добродійности.

Пекін 30 жовтня. Кілька посольств радило своїм землякам, щоби вислали женщини і діти на побереже. — З Ганкав доносять, що повстанці острілювали правительственні канонірки, котрі не відстрілювали ся. З инших міст доносять о бунтах у войску.

Солун 30 жовтня. В ночи з пятниці на суботу виділи коло Касандри чотири італіяньскі кораблї воєнні, котрі однак небавком щезли.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посьпішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30§)**, **2·46**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 виключно щоденно, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·30**, 8·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·21.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·48, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·23**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52 **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.